

ptič je list
 manj časa list ko ptič
 list je ptič
 manj časa ptič ko list
 človek je ptičlist listptič
 in zbit v kvader
 ki dobi svoj kot in signaturo
 ob milijontih stokrat višjih ali stokrat nižjih
 kvadrih

roke v žep ali kvišku
 oči zaprte ali oprezno odprte
 s kadilom trav v nosnicah ali z gnojem
 vseeno
 tvoja zadnja podoba
 ima trd rob

g o t i k a

1

ljubi me sin človeški
 je rekel glas v vrtu
 jej iz moje roke
 liži me
 izpuli si že rep

nekaj je na tem
 čez to ravno polje
 dober večer večer
 bi ovčice pasel
 nocoj je prav lep večer
 in hitro hitro mine čas
 bôm bôm bôm
 občepiš na divjaku glasov in prežiš

nikogar ne vidiš v obraz
 ničesar ne pobožaš
 ljubil bi sin človeški
 sanje so skoki od tal
 in to precej utrudljivi
 je rekel glas v vrtu
 iz tisoč rok si že jedel
 tisočkrat si si izpulil rep
 zdaj pa le čakaš prežiš in
 oprezno oprezno oprezno
 o prav imaš
 čim več previdnosti

če ne danes pa jutri
je rekel glas v vrtu
ljubila se bova
to niso mačje solze
to niso lanske sramne uši

2

leta in leta hropeš
v bajti mesa
v vegasti zadimljeni kamri krvi
s pokončanimi vojskami zvezd
zeleni prsti minulosti
prikazni prihodnosti
vse te guga
in stresa iz kože
kakor iz vreče

svet pada vate
kakor mlinski kamen
zaide vate kot bogomoljka
svojo pot po tebi
trebi neusmiljeno
kruši te ruši
ti ga prekolneš
junačiš se a v resnici
si se predal že
v materinem telesu

svet te hoče svet te hoče
mrmrajo vojske zvezd
svet hoče tvojo bajto mesa
svet zahteva desetino
in zahteva tlako
za to kar si napravil iz sebe
zahteva polovico in vse
in primoral te bo
da ga boš klical veliki
in da mu boš rekel oče
svet te hoče svet te hoče
a ti hrumiš:
ven iz mojega telesa
golo zapeljivo truplo sveta
razsvetliš se z materinimi znamenji
in zvezde v tebi zapojo
pesem premaganca

3

če
dežuje ves teden
to tvojim načrtom ne škoduje
greš na kratko potovanje

iz postelje v posteljo
iz sobe v sobo
ali če se zvedri
od drevesa do drevesa

čez to ravno polje
ko je duh voljan
si daš duška
v žabji perspektivi

doma ti posteljo prebadajo meči trohnobe
lahko bi prelival kri za domovino doma
dokler bi mir ne bil podpisan v postelji

saj saj človek je prijeten na oko
če dežuje ves teden je celo dober za jed
in mora na kratko potovanje
skozi mrčesji želodec

oblekel si železno srajco
oblekel si železne spodnjice
stopil si na navpično življenjsko pot
z dveh na eno nogo

4

paziti moraš kadar greš čez cesto
biti moraš ob srečavanju frigiden
in ne šari po žepih ko da iščeš
lanske sramne uši
dober večer dober večer večer
to sem potlačeni jaz
kako je z vašo pantomimo
že kar dobro igrate

da da precej smo izgubili
zato nismo bogati
reke so potopile plazovi odnesli
dosti kosov nas
črede so nas pile
sovražni vozovi odnašali
dosti smo tudi zavrgli
dober večer dober večer večer

5

planil boš iz labirinta oblek
pod tuš pred zrcalo na sonce
pobotan z eno in edino dimenzijo
reja jajčaric bi bila boljša za živce

ali pa bi ovčice pasel
dokler ne bi med njimi zblaznel
o ko bi se mogel sestaviti nazaj

iz ukradenih in podarjenih kosov
bi bil višji od obzorja

ostalo ti je nekaj omar in rjuh
in boni za nakup ugleda ter vljudnosti
prisluškuješ grudam ki se kotale v tebi
slednji svoj kamen poznaš čeprav je okrušen
to si ti: človek iz prsti

6

stojiš ob svoji čemerni usodi
to je usoda na prvi pogled
to je platonska usoda
in se te ne poželi

nocoj je prav lep večer
natanko ob določenem času
reakcije so zmeraj močnejše
postajaš dobro strašilo

če ti bo kdo rekel: pojdiva malo na polje
ti hoče pokazati nov kozolec
namesto da bi te ubil
kot je zapisano v bibliji

če ti bo kdo rekel: pojdiva malo na vrt
se ne boj srečanja z bogom
ne boš šele tam zvedel da si nag
in da si grešil ker nisi grešil

7

glej:
postaviš se na obe nogi v veseli družbi
gledajo te ko opico med noge
če trezno pomisliš bi se temu lahko izognil
da bi hodil po štirih in ohranil rep

bôm bôm bôm begotne slike vzorci prizori
ko da bi gledal v zglajeni kamen ali noht
ali v razlito črnilo ali v drobovje
poklekneš in moliš jih

poklekneš in moliš jih
pa tudi če ne poklekneš in če ne moliš
mečejo ti nož v hrbet tudi če ga ne mečejo
kliče te glas z vrta tudi če te ne kliče

ne en glas tisoč glasov hrumi v vrtu
ne ena bogomoljka tisoč bogomoljk te kliče
pravijo da moraš z njimi nečistovati
pravijo da moraš z dežja pod kap

človek še ni metulj
človek je samo ličinka

preteguješ se v razbitih vrčih dežja
izzreš gnezdo leglo

pričakaš brezmadežen medeninast zarod
ki ga potem trkljaš vsak dan na sonce
z mazohistično naslado

srečaš jih tisoč z enako balado
in spoznaš da si nag

tvoj pisk je iztrgan iz mrtve prirode
tvoj lajež prav tako

noben bog se ne oglasi
da bi te oblekel z glasom

o noben bog:
toda ali ni res tega se človek najbolj boji

zebe te v penasti brazdi ki jo noč orje
v obleki iz smokvinih listov
pod stropom spoznanja da se vračaš v prah

pred tvojimi nosnicami trepeti veter
ko napita sušecha se rjuha

nikamor ti ni treba
obvisel boš na kosi noči

bela otva gluhote bo prigagala
in počepnila v krvavi urin

to je zelo nedolžna igra
ni te strah te smrti ne tega vstajenja

9

odtrgajo ti glavo in jo zakotalijo
na sever

odtrgajo ti drob in ga zalučajo
na jug

levo roko levo nogo vržejo
na zvezdo na levi

desna roka desna noga ozelenita
na zvezdi na desni

dolgo časa je tako
dolgo dolgo: en dan
zjutraj vstaneš od mrtvih
kar so ti vzeli ti vrnejo
in spet si tisto na dveh nogah

sprehodiš se po pokrajini ki kipi navzgor
po gori z ozkim pasom
na obeh nogah stojiš in kličeš kraljico miru
da ji razparaš kraljevsko obleko
in jo pošlješ nago stožčasto ljudstvo past

zelo je melanholična
in nič nestrpna
brezbrižna
neprizadeta
božanska

epilog za gotiko

legenda: gotika ni gora
ampak javno mnenje
mnenje brez javnosti
robec za smrkelj vsega mesta
preprosteje bi rekli: izobčenje
poleno pod noge
novačenje za z dežja pod kap

1

vsak mesec v zbor
v zbor za staro pravdo
da prelistaš gnile urbarje
in se prepričaš
da so neuporabni

vsak mesec v zbor
da povohajo tvoj jezik
neizgovorjene besede
da prislonijo nos na vseh sedem odprtih
da ti razlomijo krožnike
—kaj vse se dobi na krožniku
da ti sklede pobijejo pladnje preluknjajo
—kaj vse počaka na pladnju
to je gotika gotika
gnusna
prašičja
volovska
crknjena
usmrajena

2

kajne: iz precej debelih kosov je človek
ko razpade
njegov duh zbere vse okruške
da si telo na novo pozida